

- а) икономическата тежест, произтичаща от задължения към обществото, не засяга всички енергийни предприятия;
 - б) цената на задълженията към обществото се поема основно от крайните клиенти, които не могат да я обжалват, макар и те да купуват природен газ по свободни цени от крайните снабдители;
 - в) липсва разграничение на икономическата тежест от изпълнение на задълженията към обществото, която поемат различните видове клиенти;
 - г) липсва срок за прилагане на тази мярка;
 - д) изчисляването на стойността на задълженията към обществото се извършва въз основа на метода на отчитане на разходите, по прогнозен модел.
2. Допуска ли чл. 3 от Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО, предвид и съображения 44, 47, 48 и 49 от нея, национална разпоредба като тази на § 5 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за нормативните актове, която освобождава КЕВР от задълженията по чл. 26-28 от Закона за нормативните актове и в частност от задълженията при изработване на проект за подзаконов нормативен акт да зачита принципите на необходимост, обосновааност, предвидимост, откритост, съгласуваност, субсидиарност, пропорционалност и стабилност, да провежда обществени консултации с гражданите и юридическите лица, да публикува предварително проекта, ведно с мотивите към него, както и да изложи мотиви, включително за съответствие с правото на Европейския съюз?

(¹) ОВ 2009, L 211, стр. 94

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 7 януари 2019 година — наказателно производство срещу RH

(Дело C-8/19)

(2019/C 93/46)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страна в главното производство

RH

Преюдициални въпроси

1. Съответна ли е на чл. 267 ДФЕС и чл.47 ал.2 от Хартата такова тълкуване на националния закон — чл. 489 ал.2 НПК — което задължава запитващата юрисдикция, въпреки че е задала преюдициално запитване относно законността на задържане под стража в наказателно производство, вместо да изчака да получи отговор от Съда, направо да се произнесе относно тази законност.

Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен:

- 2.1. Въз основа на последното изречение на съображение 16 от Директива № 343/2016 (¹), следва ли националният съдия така да тълкува националното си право, че преди да вземе решение за продължаване на предварителното задържане, той „трябва първо да се увери, че съществуват достатъчно елементи на уличаващи доказателства...за да бъде обосновано съответното решение“.

- 2.2. При аргументирано и сериозно оспорване от защитата именно на тези „достатъчно елементи на уличаващи доказателства“, дължи ли се отговор от националния съдия, съобразно изискването на чл. 47 ал.1 от Хартата за осигуряване на ефективно правно средство за защита в рамките на съдебния контрол върху продължаване на задържането.
- 2.3. Ще бъде ли нарушен чл.4 вр чл.3 от Директивата, както е разтълкуван в С-310/18, ако националният съд, при взимане на решението си за продължаване на предварително задържане, се мотивира съобразно практиката на Съда по ЕКЧП по чл. 5 ал.1 б.,„с“ ЕКЧП — а именно установи наличието на доказателства в подкрепа на обвинението, които по своето естество „може да убедят един независим наблюдател, че лицето може да е извършил деянието“ и по чл. 5 ал.4 ЕКЧП — а именно като ефективно и реално се произнесе по възраженията на защитата, свързани със законността на задържането под стража.

(¹) Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство ОВ 2016, L 65, стр. 1

Жалба, подадена на 24 януари 2019 г. от Mouvement pour une Europe des nations et des libertés срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 27 ноември 2018 г. по дело T-829/16, Mouvement pour une Europe des nations et des libertés/Парламент

(Дело С-60/19 Р)

(2019/С 93/47)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (представител: A. Varaut, avocat)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение,
- да се отмени решението на Европейския парламент от 12 септември 2016 г., с което приема, че някои разходи не отговарят на условията за получаване на безвъзмездни средства за финансовата 2015 година,
- да бъде осъден Парламентът да заплати всички съдебни разходи,
- да се присъдят на жалбоподателя полагащите се по право разходи за производството.

Основания и основни доводи

Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (MENL) е издало афиш относно миграционната криза и Споразумението от Шенген, на който е изобразен графичният му знак, и много по-дискретно са изобразени и графичните знаци на Front National и на Vlaams Belang.

Парламентът отхвърля разходът за този афиш, тъй като смята, че той представлява недължимо предимство за национална политическа партия.

С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата на MENL за отмяна на решението на Парламента.